

نابرابری‌های جنسیتی در دسترسی به حق آموزش: پیامدهای سیاست آموزشی مبتنی بر جنسیت طالبان بر زنان در افغانستان

محمد ایوب یوسفزی*

گیتا زوی کمار**

DOI: 10.22096/hr.2024.2022754.1653

[تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۷/۱۳ | تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۱/۰۸]

چکیده

از زمان تسلط مجدد طالبان، زنان افغان با تهدیدهای قابل توجهی برای دسترسی به حق بر آموزش مواجه بوده‌اند. سیاست‌های مبتنی بر جنسیت طالبان مانع از حق آنها برای برخورداری از فرصت‌های آموزشی برابر و با کیفیت می‌شود. این مقاله پژوهشی وجود نابرابری‌های جنسیتی در دسترسی زنان به حق آموزش را با تمرکز خاص بر پیامدهای سیاست‌های آموزشی مبتنی بر جنسیت طالبان بررسی می‌کند. این مطالعه از رویکردی پدیدارشناختی، و ترکیبی از روش‌های کیفی و کتابخانه‌ای برای تحلیل جامع وضعیت استفاده می‌کند. این پژوهش با تکیه بر داده‌های اولیه جمع‌آوری شده از طریق پرسشنامه، به شناسایی مسائلی می‌پردازد که زنان را در اثر محرومیت از دسترسی به آموزش متاثر کرده است. یافته‌ها حاکی است که سیاست‌های طالبان در زمینه آموزش بر اساس جنسیت است. نابرابری جنسیتی مؤلفه اساسی سیاست‌های آموزشی است. سیاست جنسیتی طالبان، زنان را نسبت به مردان در مرتبه نازلتر قرار می‌دهد و از حق تحصیل محروم می‌کند. این مطالعه نشان می‌دهد که سیاست محرومیت

* دانشجوی دکتری، دانشکده حقوق، دانشگاه لفلی پروفیشنل، فاگوارا، هند. (نویسنده مسئول)

Email: ayub.42000505@lpu.in

** دانشیار، دانشگاه لفلی پروفیشنل، دانشکده حقوق، فاگوارا، هند.

Email: geeta.26154@lpu.co.in

زنان از حق دسترسی به آموزش، پیامدهای زیانباری برای زنان افغان داشته است. این عواقب عمده عبارتند از طرد زنان از جامعه، افزایش بیکاری در میان زنان، افزایش فقر در میان زنانی که نان‌آور خانواده هستند، افزایش خشونت مردان، ازدواج‌های اجباری، ناراحتی‌های روانی و افسردگی، افزایش نرخ بی‌سوادی در میان زنان، و مردانه‌سازی سیاست‌ها و هنجارها در جامعه.

کلیدواژه: نابرابری جنسیتی؛ دسترسی به آموزش؛ محرومیت؛ طالبان؛ سیاست مبتنی بر جنسیت؛ زنان افغانستان.